

[Steen Folke.]

niveau over for befolkningen i udkantsområderne, i Vest- og Nordjylland og på nogle øer rundt omkring i landet.

Det er klart, at det er igen noget, der hænger sammen med, at sådan fungerer kapitalismen. Den bidrager til, at der på den ene side sker en koncentration omkring de store byer, på den anden side en affolkning af udkantsområderne.

Hvis man ville modvirke alt dette, måtte man gribe effektivt ind over for det kapitalistiske system. Det, man gør for øjeblikket er, at man på forskellig vis forsøger at lappe på det, bl. a. igennem statslige udgifter af den ene og den anden art. Selvfølgelig er der også en række andre områder, hvor man kunne spare noget. Det er klart, at VS gerne vil være med til at spare på militærudgifterne. Vi vil gerne være med til at nedlægge militæret. Vi vil gerne af med de udgifter, der følger af vores medlemskab af EF, og der er en række andre besparelser, som vi selv sagt gerne vil medvirke til. Det er nok ikke særlig realistisk at tro, at vi kommer igennem med noget af det.

Det er i det hele taget nok det, vi må konstatere, at det, man kan komme igennem med herinde, er ikke det, der virkelig ville føre til effektive besparelser, fordi det som sagt ville være nødvendigt med et kraftigt indgreb over for selve det kapitalistiske samfundssystem, og det er jo ikke det, der er tale om i dette folketing.

Finanslovsforslaget, som vi har til behandling i dag, er det vigtigste lovkompleks. Finansloven skal sikre det kapitalistiske samfunds videreførelse i det kommende år.

Vi har ikke stillet selvstændige ændringsforslag til finanslovsforslaget. Man kan diskutere værdien af at stille disse selvstændige ændringsforslag. Vi er klar over, at de ville blive nedstemt, så vi har altså valgt denne gang i hvert fald ikke at stille selvstændige ændringsforslag.

Det, der i øvrigt vil blive retningsgivende for vores stemmeafgivning, når der skal stemmes om de af de øvrige partier stillede ændringsforslag, er kort og godt: hvilke af disse forslag er i lønarbejdernes interesse?

Boertmann (VS):

Jeg har ikke megen tid, så jeg skal gøre det kort.

De to forslag til finanslov, der er blevet lagt på bordet af regeringen og af venstre, er udtryk for et og det samme, nemlig et krampagtigt forsøg på at sminke de kriseproblemer, som Danmark har fælles med alle de andre vestlige kapitalistiske lande. Dels må det slås fast endnu en gang, at kapitalismens kriser på længere sigt ikke kan løses, højst dæmpes og udskydes et stykke tid. Kriserne er en uløselig del af det kapitalistiske system, og regeringens og de borgerlige partiers forhåbninger om at dreje udviklingen tilbage til en tilstand af såkaldt krisefrihed, som de bildte os ind at vi havde nået det for blot nogle få år siden, er derfor i bedste fald naive.

Hvad er det så for en krisepolitik, socialdemokratiet lægger frem i dette finanslovsforslag? Det er i alt væsentligt en videreførelse af de angreb på lønarbejdere, pensionister og uddannelsessøgende, som venstre og hele den borgerlige blok intensiverede for et års tid siden. Den socialdemokratiske regering har bragt sig selv i en fuldstændig umulig situation ved først at lade sig bruge af det borgerlige flertal til at gennemføre en tvangslovgivning over for lønarbejderne i overenskomstsituationen uden så meget som at sikre sig en garanti, et flertal, imod gennemførelse af de borgerliges mest asociale besparelsesforslag. Omend socialdemokratiet ikke går i første række i angrebene på reallønnen, på uddannelserne, på nedskæringerne på det sociale område, på nedskæringen af børnetilskuddene, medicintilskuddene, tilskuddet til briller, nedskæringen på daginstitutioner, indførelsen af en elafgift og meget andet, så følger man dog villigt trop, ja, man er faktisk ved at træde de borgerlige partier i hælene i et forsøg på at følge med.

Så sent som i går aftes blev vi af regeringen spurgt, om vi ville medvirke til at vedtage det ændringsforslag, som regeringen har lagt frem her til morgen, der går ud på en forringelse af børnetilskuddene med 210 mill. kr. på årsbasis. Formålet med forringelsen var angiveligt at forhindre de borgerlige partiers endnu alvorligere forringelse på dette område. Vi sagde til regeringen, at vi ikke kan medvirke til forringelse af børnetilskuddene overhovedet, men at vi gerne medvirker til ethvert forsøg på at forhindre sådanne asociale nedskæringer.

Denne det mindste ondes politik, som den